

NÓGRÁDI LAPOK

és HONTI HIRADÓ.

Politikai, társadalmi s közgazdászati hetilap.

Előfizetési feltételek:
Egész évre 6 frt. Fél évre 3 frt. Evnegyedsre 1 frt 50 kr.
Egyes szám ára 15 krajczár.
Előfizetni csupán a kiadóhivatalnál lehet B.-Gyarmaton.

Hirdetési díjak:
Öt hasábos petitaor 5 kr. Bélyeg minden beiktatásnál 30 kr.
Nyilttör garmond sora 20 kr. — Nagyobb és több soros hirdetések
juttányosan csökkenthetők.

A lap szellemi részére s a nyilttörre vonatkozó minden
közlemények s szerkesztői közlendők.
Előfizetési pénzek, reclamatiók, és hirdetések
a kiadóhoz tartoznak.

Előfizetési felhívás

„Nógrádi Lapok“

1884-ik évfolyamára.

Előfizetési feltételek:

Egész évre 6 frt.
Fél évre 3 frt.
Evnegyedsre 1 „ 50 kr.
Egy hónapra — „ 50 kr.

Az előfizetési pénzek egyedül a kiadóhoz el-
mezve, — legcélszerűbben postautalvánnyal —
a nyomtatandó példányok s pontos szétküldés tekin-
tetéből, mielőbb beküldendők.

Kék László,
kiadó s laptulajdonos.

Horváth Danó,
fel. szerk.

B.-G y a r m a t, decz. 20.

A restuoratio megtörtént. Az alkotmányos
élet beállása után ez a negyedik, — lehet,
hogy az utolsó. Ez a negyedik is tanulságos
volt. Az egyes jelöltek mellett a megyei bi-
zottság mozaikszerű képet tüntetett fel. A
főszűly, természetesen, a tiszti főügyészi állásra
volt fektetve. Itt két erős és éles párt volt
egymással szemben, s még a tisztujítás előtti
esti órákban úgy az egyik mint a másik párt
győzelemre juttatása kétséges volt. A Havas
patikában a Steller-párt, Steller hívei, és a
statusquo barátai sereglettek össze, — Török
Zoltán hívei a Balassa fogadó egyik emeleti
nagyobb termében. Mindkét párt reggel 10
óra felé indult a törvényhatóság dísztermébe.
Egyszer villámgyorsan szétfut a hír, hogy
Török a jelöltségről lemondott. A hír az iz-
gatottságot azonnal beszüntette. A többség
azt mondta rá: „nagyon jól és okos-
san van!” — Ez a hirtelen és vélet-
lenül beállott fordulat egészen más irányt
adott a dolgoknak, s természetesen, hogy Török
Zoltán eme jól megfontolt elhatározása, mely
pártja részéről is elfogadtatott, az ő érdemeit
csak emelni fogja. De egyébként is, bármily
fenntartás mellett történt ezen lemondás, Tö-
rök Zoltán, mint tehetséges fiatal ember, jö-
vőben méltán tarthat számat a bizalomra. —
Ily körülmények után, melyeket a főispán
bölcse tapintata készített elő, az egész válasz-
tás lehető nimán folyt le. A sziráki fő- és a
szécsényi segédszolgabírói választás tokintható
még oly pontnak, mely körül az érdekek
erősebben tömörültek. Hanzély Márton és Oláh
József között a kiegyenlítés létre nem jöhe-
tett. Hanzélynek többsége biztosítva volt, egy
körülmény mégis aggasztóvá tette a dolgot.
Ugyanis az izraeliták eleinte nem tisztelték
meg öt bizalmuk zálogával. A szavazás
alatt azonban az izraeliták oly „oportu-
nus stiklit” követtek el, hogy Herez-
feldet és még egypár izraelitát kivéve, mind-
nyáján Hanzélyra szavaztak. — A szécsényi
segédszolgabírói állomásonál szinte erős volt
a harc. Megjegyzendő, hogy a főispán, mint
mindenütt, úgy itt is a legnagyobb nobili-

tással járt el. Ugyanis a szécsényi segédszol-
gabíróságra pályázó Baros Arpád a főispán-
nal rokonságban áll. Bizony, sok főispán van,
aki ilyenkor exponálja magát, de a mi főis-
pánunk ezt nem tette; hanem mindazokat,
akik a szécsényi segédszolgabíróságra pá-
lyáztak, egytől-egyig candidálta. A sors úgy
akarta, hogy Baros Arpád Gonda Károly el-
előben 12 igen csekély szavazat különbség-
gel megválasztott. Gonda Károly elejtését
pártja igen sajnálta, sőt mint hallik, ezen
választási actus ellen felebbzés is fog be-
adatni. Azt is hallottuk azonban, hogy Gonda
Károlynak alkalom fog adni arra, hogy
tehetségét legközelebb egy más téren érvé-
nyesíthesse, s így minden további actio fe-
lesloges, sőt nem kellően átgondolt lenne.

Volt még egy fontos szavazás a fődok-
torok ügyében. Pályáztak dr. Kacskovics és
dr. Okolicsányi. Az előbbi 70 szavazattöbbsé-
ggel lett meg. Az eredményt a többség
örömmel constatálta.

Humoros volt a gácsi főszolgabírói vá-
lasztás. Ezen állásra csakis Hartvich Ferencz
jelöltetett ki, mert a többi pályázó, Szakal
Antal és Csonka Zsigmond visszavonták kér-
vényeiket. (Az egyik hihetőleg azért, mert
nem tudótul, a másik meg azért, mert job-
ban találja magát Losonezon.) A mint a fő-
ispán kijelölte Hartvichot, a hegyipárt erős
„puttonyba!” felkiáltással felelt, s zajos
„le vele!” hangzott mindenfelé. Minthogy
azonban ezen állásra más nem pályázott,
ennél fogva Hartvich főszolgabírói acceptálni
kellett. — Hartvich megilletődéssel fogadta
ezen bizalmatlanságot, s hihetőleg tanulságos
lesz az a jövőre.

Ami a restuoratio fénypontja volt, s amit
legelőre kellett volna emlitenünk, az az alis-
páni választás volt. — Madách a tisztikar
névében is a jelenet imponansságának hatása
alatt kiessé megilletődve, búcsú- és lemondó
beszédét elmondván, a megye pecsétjét a fő-
ispán kezeibe tette le. — A megye Scitovszkyt
megválasztja, s Scitovszky fekete selyem,
aranyval díszített díszruhában a megye színe
előtt megjelent, s valóban szép és dőlczeg
alakja, azután pedig gyönyörű székfoglaló
beszéde mindenkit (még a karzatot is) meg-
hódított. — De lássuk a restuoratio lefolyá-
sát, úgy a mint történt

Nógrádvármegye tisztújító közgyűlése 1883. évi
decemberhó 18-án.

Gróf Gyürky Ábrahám es. kir. kamarás főispán
úr ő méltósága pont 10 órakor díszmagyarban, elfog-
latván elnöki székét, s utalva a mai nap fontosságára,
a közgyűlést megnyitotta. (A dignitarius tisztviselők
alispán, főjegyző, Arvaszéki elnök, főügyész szintén
díszmagyarban foglaltak helyet az állványon.)

Török Zoltán I-ó aljegyző erre felolvasta az
igazoló választmány jelentését, s az ahoz csatolt
1884—1889 ik évre jogosult választott bizottsági ta-
gok listáját. Ennek megerősítése után, tekintve,
hogy a virilis listam már az előbbi közgyűlésen erő-
sített meg, — a megyei bizottságot a főispán meg-
alakultnak mondja ki.

Ezután Madách Károly a következő búcsú- és
lemondó beszédét mondta el:

„Méltóságos gróf főispán úr! Mélyen tisztelt
megyei közönség!

Nyolcz éve mult, hogy a mélyen tisztelt megyei
közönség kegyéből és szives bizalmából ezen állást
elfoglalni szerencsém volt.

Teljes tudatával bírtam a nagy feladat és súlyos
felelősséggel egybekötött kötelességeknek, melyek ezen
állás elvállalásával vállaimra nehezednek, melyet nem
méltóság avagy csillogás utáni vágy, de polgári kö-
telességem érzetében, elvállalni kötelességemnek is-
mertem.

Azon reményben, mely annak viseléséhez nekem
lelkierőt is kölcsönzött, miként a m. t. megyei közö-
ség méltányolva jóakarató buzgalmamat, feladatam
megoldásában készségesen támogatónd.

Nyolcz évet meghaladó hivatalos pályámon visz-
szatekintve, háláérzettel telik el keblem a m. t. me-
gyei közönségnek azon kegyességeért, melyben engem
a reám nehezült súlyos körülmények között is, foly-
tonos bizalma és támogatásával részeseitni kegyeskedett.

Ha mindamellett a személyemhez kötött vára-
kozást nem valósíthattam, s hivatalos működéssel
— melyben mindég és mindenben a jóakarat vezérelt,
s állásommal járó kötelességeimet mindenkor a leg-
jobb tehetségem szerint teljesíteni igyekeztem, — a
m. t. megyei közönség teljes megelégedését érde-
melnem nem sikerülhetett volna, úgy legyenek kegye-
sek azt nem akaratom hiányának, de tehetségem elég-
telenségének tulajdonítani.

A megyei tisztikar megbízásának hat évi tartama
az év végével lejárván, midőn megbízásunkat, melyet
a m. t. megyei közönség kegyéből és szives megbi-
zásából nyertünk, összes tisztársaim névében a m. t.
megyei közönség előtt letenném, s annak jelvényét, a
gondviselésem alá bízott megye pecsétjét méltóságos
gróf főispán urnak átnyújtani szerencsém van, (a pe-
cét átnyújtatik) kijelentve, hogy az állásalkáljáró
kötelességeinket az év végéig híven, pontosan és lel-
kiismeretesen teljesíteni legszentebb kötelességünknek
ismerendjük.

Fogadja méltóságos gróf főispán ur mindazon
jóságáért, kegyességeért és gyengésségünk iránti elbá-
résáért, — valamiut a mélyen tisztelt megyei közö-
ség szives bizalmáért, mint megbízásunk ideje alatt
kegyes támogatásáért összes tisztársaim névében leg-
őszintébb szívből fakadó legmélyebb, legbálszább kö-
szönetünket.

Hálánk ismételt kifejezése mellett tisztársaimat
mint magamat méltóságos gróf főispán úr s a m. t.
megyei közönség további kegyébe s nagybecsű emlé-
kébe ajánlom.”

Ezen búcsú- és lemondó beszéd után a főispán
javaslatára a választási actusban helyettes főjegyzőtől
Harmos Gábor, helyettes főügyésztől Steller Antal s
helyettes főszolgabíróul Szerényi Gábor megválasztattak.
Ez megtörténvén, megalakítatik a kijelölő bi-
zottság. Törvényes elnöke a főispán, választott tagok:
Pulazky Ágost, Huszár István és Beniczky Gyula; a
főispán által kinevezett tagok: gróf Forgách Antal,
Szontagh Pál és Szilárdi Ödön urak.

A főispán a kijelölő bizottság tagjait a mellék-
terembe vonulásra felkéri s a közgyűlést felüggeszti.

Néhány perc múlva a kijelölő bizottság, élén a
főispánnal megjelent s a főispán előadja, hogy az
alispáni méltóságra egyedül Scitovszky János adta be
pályázati kérvényét. Scitovszky zajos és szöni nem
akáró éljenzések közt alispánnak egyhangúlag meg-
választatik s ezt a főispán végzésileg kimondván,
Frideczky Lajos, báró Andreánszky Gábor, gróf Pe-
jacovich Arthur és Szilassy Béla urakat felkéri, hogy
ezen végzésről Scitovszkyt küldöttségileg értesítsék s
kérjék fel arra, hogy a bizottság színe előtt meg-
jelenjen.

Seitovszky fekete selyem díszmagyar ruhában a küldöttséggel megjelent, s előbb a főispáni átvánnyal szemkötést foglalt állást. (Zajos és hosszan tartó éljenzés.) A főispán a megye határozatba foglalt akarata és bizalmáról Seitovszkyt értesíti, s a megye pecsétjét áttaladja. — Seitovszky az átványra lép s következő székfoglaló beszédet tartott:

Méltóságos főispán úr, mélyen tisztelt közgyűlés!

Ha szónoki tehetséggel bírnék, bizonyosan kizárnám annak minden előnyeit, hogy a mélyen tisztelt közgyűlésnek csak imént tudomásomra juttatott fölöttébb megtisztelő határozatairól. Ékes szavakban adják kifejezést, legmélyebben érzett hálámnak; így azonban nem fogják szavaim kifejezhetni azt, mit szívem e perczben érez, nem talán azért, mert még szónoki képesség is hajótörést szenvedne ott, hol az leírhatlan.

Igen! mélyen tisztelt közgyűlés, szavakkal felelni az állampolgárt érhető talán legmegtisztelőbb s bizalmi nyilatkozatra alig lehet, de tetteikkel válaszolni kötelesség.

De ha erőmet, tehetségeimet összemérem a feladatokkal, melyek a kegyesen felajánlott állással járnak, úgy be kell vallanom, hogy mindaz amit tanultam, mindaz amit eddig is kegyes közreműködésükkel elsajátítanom sikerült, még akkor is kevés, ha teljes erőmet áldozandom is hivatalos kötelességemnek, s visszatérnénk a feladat nagyságától, ha nem merithetném elhatározásukból ama biztositást, hogy a megye kormányzatához szükséges minden eszközt a legfokozottabb mérvben juttatandják rendelkezésemre.

Nidőn tehát remélhetem, hogy a folytatólag megtartandó általános tisztujtás alkalmából a mélyen tisztelt közgyűlés a közigazgatás kipróbált, szakképzett erőt rendelendi ki. Segédeimül, s támaszkodva a mélyen tisztelt közgyűlés jóakarátu támogatására, melyet a közügy érdekében teljesített önzetlen munkái kodástól soha még meg nem vont, meghajlom a parancsra előt, mely ohajtásukban nyilvánult.

Az állam polgáira sulyosodó bajok közepette bizonyos fokozottabb mérvben nyilvánul annak szükség, hogy az adminisztráció jól szervezve, becsületes, szakképzett s szorgalmas közegek közreműködése mellett adja meg sokszor kényes és terhes feladatait.

S ha szervezetünket befejezett műnek nem is tekinthetjük, eme körülmény csak fokozza a közigazgatás közegei abból kötelességét, hogy annak hiányait pontos, ott hol kell szigorú de igazságos, mindenek felett pedig esélyes és méltányos eljárás s kötelesség teljesítése által kipótolni igyekezzenek. S midőn én a megye kormányzatát átvesszem, ezen szemponttól fogom magam vezéreltetni s ezen szempont fog mérvadó lenni mások cselekedetei bírálatainál is.

Megfogja a m. t. közgyűlés engedni, hogy a közigazgatás egynemű szakára térjek, nem ugyan oly szándékkal, hogy jövő működésem programját adjam, de legalább jelezni kívánom az irányt, melyet a fontosabb kérdésekben követni ohajtok, s mindenek felett kötelességemnek tartom kijelenteni, hogy a megye különböző ajkú és vallású lakosai közt eddig teljes ismerést érdemlőleg fennállott békés együttélés áldásait részükre jövőre is fenntartani s megővni legkíválóbb feladatunknak ismerendem, ép úgy, mint útjában találva minden oly merénylet, mely kártól uton vagy nyílt ellenségeként kísérle né meg tamadását védő erőinknek — nemzetiségünknek!

Művelődésünk haladásától várhatván csak egy nemzeti mint vagyoni fejlődésünket, valóban önmagunknak kell szemrehányást tennünk, hogy oly kevés gondot fordítunk a szabadság templomaira, népisokláinkra, s mily kevésbé ellenőriztük az egyest abban, vajjon felszabadítja-e önmagát a tudatlanság rabságából, pedig fennálló törvényeink alapján is a meglévő csirából még dúsán gyümölcsöző fa fog diszteni, csak kellő gondozásban részesíthetők.

S amidőn e kérdést érintem, lebetetlen, hogy ne forduljak valamennyi felekezeteink nagyérdemű lelkeséhez, kérve őket, hogy az első sorban az ő gondjaikra bizott iskolák ügyét tekintsék oly kiemeltnek, melynek az ő vezérletük, az ő befolyásuk s gondozásuk mellett kell újabb és újabb tőkéket teremteni, hogy a magyar művelt, gazdag s szabad legyen; s reményilem, az ez ügyben közrehatásra utalt tényezők összműködésébe vetett hitem nem fog hiábábránd maradni, s sikerülend a hatósági támogatás hatályosabb tételével népnevelésügyünket előmozdítani.

Közigazgatási szervezetünk alapponja nézetem szerint a községi adminisztráción nyugszik, s így ha ezt fejlesztini, javítani akarjuk, azt különös gondoskodással tárgyaivá kell tennünk; nagy bajunk azonban, hogy sok községben nélkülözzük az értelmi fejlettség azon fokát, melyhez törvényeink általános intézkedései mérve vannak, s hogy azok, kik értelmi felelősségüknek fogva vezérezzerepre s irányadó ténye-

zőként működni hivatva volnának, saját érdekeik ol-
lenőre tétlenül nézik azon állapotokat, melyeken vil-
toztatni módjukban lenne, s mely ellen talán nem egy-
szer panaszból is kitörnek.

De tegye meg minden factor a maga kötelessé-
gét s jobb állapotokat teremthetünk, részéről biva-
talos tisztemből folyólag rajta lesznek, hogy a községi
közigazgatás és pénzkezelés kellőleg ellenőrizve legyen,
s e tekintetben amint teendőim engedendik, személye-
sen ohajtok a felügyelet hatályosságáról meggyőződést
szerezni.

Az adózás kérdését is ha felemlitem, teszem azt
azért, hogy kifejezhessom azon nézetemet, mikép ez-
ügyben az egyesre úgy mint az államra legkedve-
zőbb eredményt az által érhetjük el, ha az adózókat
a rendes s pontos fizetéshez szoktatnunk sikerülend;
de gondoskodunk arról is, hogy illetéktelen zaklatás-
tól megkíméltsésk.

De ha már nem haboztam ennek kijelentésével,
nem feledkezhetem meg oly törvényekről, melyek vég-
rehajtása kiválólag nemzetgazdasági fontosságú s
anyagi erőink fokozását vannak hivatva előmozdítani,
s ép ezért sülyt fogok helyezni az erdőtürvény vég-
rehajtására s a vizok szabályozását tárgyzó törvé-
nyek kellő kezelésére.

Sok az, mit még elősorolhatnók, de nem szándé-
kom amugy is hosszasan igénybe vett türelmükkel
visszatérni s mielőtt szavaimat végezném, csak még
ötügyünkre kívánok egy reflectiót tenni.

Sok és sokszor éles bírálatok s vitatkozások tár-
gyát képezte már az utak kérdése, mig nem némileg
megnyugtató s kedvezőbb megoldást nyert. Foglalkoz-
tam én is ez ügygel, de természetesen nem oly
mérvben, mint ahogy az innenül kötelességem leendő,
de mégis már ma is merek azon reményemnek kife-
jezést adni, mikép ez ügyben az adófizetők érdekeinek
megfelelőbb s egy tökéletesen jogosult irány változ-
tatás létesíthető.

Mig ugyanis jelenben az építkezések összes költ-
ségei a jelen nemzodék vállaira nehezodnek, addig ezt
én méltányossági s cölőzerűségi szempontból olykép
vélném megváltoztatandónak, hogy az évi fentartási
költségeken kívül a közmunka évi jövedelmeiből csak
is az építési tőke megfelelő törlesztési bányadai fe-
deztessenek, szóval az ezen közmunka alapból egy-
általában kiépíthető s fenntartható utak ne hosszú
évek során át, — de lehetőleg rövid néhány év alatt
adaasanak át a forgalomnak.

Tudom igen jól, hogy könnyen találkozhatnám
a váddal, mikép ezek hangzatos szavak, de miután ki-
vihetőnek tartom, komolyan foglalkozandom annak min-
den körülményeivel, s ha annak idején a mélyen tiszt-
elt közgyűlés az ehhez szükséges előmunkálatokra
felhatalmazand, alapcs számítás s az esélyek mérő-
gelésével készítendő tervezetet bölcs bírálatuk elé ter-
jesztendem.

Ezen elvek s eszmék vezérelnek. bennem a tö-
rekvés azokat valóstítani, a siker isten kezében van!

Támogassanak kegyesen a közügyért, amint én
legjobb erőmmel a közügyet.

Megtisztelő bizalmukért ismételve is hálás közö-
netet mondva, foglalom el alispáni székemet. (Zajos
éljenzés.)

A székfoglaló beszédet, mely program beszéd-
nek tekinthető az ünnepélyes eszt követő. A megyei
bizottmány tagjai felállottak ülőhelyeikből, Seitovszky
János megválasztott alispán — Harmós Gábor helyet-
tes főjegyző előmondása után az eszt a megye színe
előtt letette.

Ezután a szavazatszedő bizottság alakított meg.
Ennek elnökül Gr. Forgách Antal, tagjaikul Huezár
László, Gr. Berchtold Arthur és Gr. Pejácsevich Arthur
választattak meg.

A választás alá esztak első sorban a járási tiszt-
viselők. A választások eredménye a következő:

A szécsényi járás főszolgabírójaul egyhangulag
Veres János választott meg. A szécsényi járás se-
gédszolgabírói tiszttségére kijelöltettek Baros Árpád,
Gonda Károly és Horthy Gábor. A szavazás elrendel-
tetett. A szavazás eredménye. A 393 igazolt bizottsági
tagból szavazott 236. Ebből Baros Árpád 124, Gonda
Károly 110 és Horthy Gábor 2 szavazatot kapott, s
így Baros, Gonda ellenében 12 szavazattöbbséggel meg-
választottnak jelentetett ki.

A nógrádi járásban főszolgabíróul egyedül Balás
Ferencz, segédszolgabíróul Nagy Mihály jelentkeztek.
Mindketten egyhangulag megválasztattak.

A fülégi járásban főszolgabíróul egyhangulag Pla-
chy József, segédszolgabíróul Baloghy Dezsa.

A b. gyarmati járásban főszolgabíróul egyhangu-
lag Szerényi Gábor, segédszolgabíróul, Kaczkovics Iván
és Zubovics István jelöltek közül — Kaczkovics Iván.

A gúcsi járásban főszolgabíróul csakis Hartvich
Ferencz pályázott. Segédszolgabíróul ifj. Szakal Antal.
Mindketten megválasztattak.

A losonci járásban főszolgabírákul kijelöltettek
Pongrácz György és Gellén Endre. — A szavazás kö-
vetkező eredménynyel ejtetett meg. Pongrácz 147 Gel-
lén 75 szavazatot nyert s így Pongrácz György meg-
választottnak kimondatott. A segédszolgabíróiságra pá-
lyáztak Csonka Zeigmond és Veres Imre. Megválasz-
tatott Csonka Zeigmond.

A sziráki járásban főszolgabírákul kijelöltettek
Oláh József és Hanzély Márton. A szavazás megejtet-
tett. Hanzély 109 és Oláh 46 szavazatot nyert, s így
Hanzély Márton megválasztottnak kijelentetett. A se-
gédszolgabíróiságra kijelöltettek Kemény Károly, Már-
tonfalvay Gyula, Okolicsányi József és Veres Imre. A
szavazás megejtetett. Martonfalvay 148, Okolicsányi
46 és Kemény 5 szavazatot nyertek, s így Marton-
falvay Gyula megválasztottnak kimondatott.

A járási tisztviselők megválasztása után a köz-
ponti tisztikar megalakítására került a sor.

Főjegyzőul egyhangulag Harmos Gábor,
Árvaszéki elnökül Pajor István,
Tisztifőügyészül Steller Antal,
Árvaszéki elnökül Török Sándor (helyettes ár-
v. elnöki címmel), Jeszenszky József és Horváth Danó,
Főpénztárnokul Detrich Zeigmond,
I-ó aljegyzőul Török Zoltán,
II-ó aljegyzőul Baintner Arnold,
Árvaszéki jegyzőul Ifj. Fölkel Károly,
Főszámvevőul Mayerszky Ferencz,
Alszámvevőul Horváth László,

Alügyészül Hatser János, Okolicsányi Manó s Horthy
Gábor ellenében (A megejtett szavazás után Hatser
122, Horthy 40 és Okolicsányi 27 szavazatot kapott.)

Főorvosul kijelöltettek Dr. Kaczkovics Gyula és
Dr. Okolicsányi János. A szavazás megejtetett, és dr
Kaczkovics 130, dr. Okolicsányi 60 szavazatot kapott,
s így Dr. Kaczkovics Gyula megválasztottnak kijelentetett.

Járási orvosokul egyhangulag Dr. Feladi Ferencz
és Dr. Michla Soma megválasztattak.

Állatorvosokul pályáztak: Gaál Lajos, Mojszik
Pál, Kanta István és Samarjai Lajos. Megválasztattak
Mojszik Pál és Samarjai Lajos.

Tiszteletbeli főjegyzőül kinevezettek a főispán
részéről: Beniczky Árpád, Korács Ferencz, Tillman Ká-
roly és Török Zoltán. Tiszteletbeli aljegyzőül Dr. Her-
mann Károly és Molnár István. Tiszteletbeli főügy-
szekül: Tersztyánszky István, László István, Zadubán
Ádám és Balás József. — Ügyészül Milován János. —
Tiszteletbeli főszolgabíróul ifj. Szakal Antal. — Tisz-
teletbeli főorvosul Dr. Ehrenreich Lajos és Dr. Bach
József.

Ezekután megválasztattak a kilépő tagok helyébe
a közig. bizottság tagjai, még pedig a következők:
Gr. Forgách Antal, Hanzély László, Madách Károly,
Pulcsy Ágost és Kövy Tivadar.

Majd az egyes hivatalokat átadó bizottságok, nem-
különbön a sorozó, állandó, bíráló, statitikai, jegyző-
vizsgáló, mértékhitelcselők, ezahágyrendelet vizsgáló,
philloxera, egészségügyi, számvizsgáló bizottságok és
az árvaszéki költtagok, kiknek névsorát térbiány miatt
jövőre adjuk.

A közgyűlés ezek után véget ért, s a főispán
boldog ünnepokat és újévet kívánva, — kifejezte azt,
hogy azon lesz, miszerint a mellőzött tisztviselők se-
relmeit orvosolja és kiegyenlítő, zajos éljenzéseek kö-
zepette a közgyűlést d. u. 3 órakor befejezte.

A megyei tisztviselők sorából kimaradt lemondás
folytán: Madách Károly alispán, részben meg nem vá-
lasztás, részben állomások beszüntetése folytán: Oláh
József főszbíró, Bene Gyula, Veres József, Okolicsányi
Mihály, Kemény Károly, Horthy Gábor segédszbírák;
Gaál Lajos és Kanta István állatorvosok. Új tisztvis-
elők: Seitovszky János alispán, Pongrácz György fő-
szbíró, Martonfalvay Gyula, Baros Árpád segédszbírák,
Samarjai Lajos állatorvos. Előléptetett tisztviselők:
Török Sándor árvaszéki elnök, helyettes árvaszéki
elnökké, Hanzély Márton segédszbíró szirákjárási fő-
szolgabíróvá.

Küldöttségek. A tisztujtás után a megye összes
tisztviselői Madách Károly alispánnál Harmos Gábor
főjegyző vezetése alatt megjelentek s töle elbúcsúztak.
Madách Károly alispán könyveze vett búcsút a tiszt-
ikartól, melynek 8 éven át közszerepetben álló főnöke
volt, s mindenkivel érzékenyen kezelt szorított.

Ugyancsak a nógrádi járás előbbkelő tagjai igen
számasan megjelentek Seitovszky János most megvá-
lasztott alispánnál, báró Andreánszky Gábor vezetése
alatt, s ott a most nevezett szép beszéddel vett búcsút
Seitovszkytól, mint a nógrádi járás országgyűlési kép-
viselőjétől, kit a megye bizalma az alispániságra sző-
litott. Seitovszky megköszönve a bizalmat, magát a
járás további emlékébe ajánlotta. — Innen a nógrádi
járás bizottsági tagjai, kikhez több választó is csatlá-
kozott, egyenesen Huezár István úr lakába ment, hol
Szántó József kodi lelkész ékes beszéddel felkérte a
kerület nevében Huezár Istvánt, hogy Seitovszky János
helyébe a képviselőiséget fogadja el. Huezár meghatva
válaszolt s megígérte, hogy a kérelemnek enged s el-
fogadja a képviselőiséget.

A közgyűlést megelőző napon pedig a b. gyarmati róm. kath. polgárság és földeszek igen nagy számmal tisztelegtek gróf Forgách Antalnál. — Ezen küldöttséget dr. Melicher Ferencz kir. ügyész vezette a főúrhoz, ki a b. gyarmati róm. kath. egyház felett patronatusi jogot gyakorol. Melicher Ferencz szépszónoki beszédben előadta a küldöttség ama óhaját, hogy mintán Imády Károly esperesplébános megbalt, helyébe az egyház Pollák István, a jelenlegi segédlelkészét óhajtaná plébánosul kineveztetni. Gróf Forgách Antal ár kifejezvé azt, hogy a patronusok közt létrejött régibb megállapodás szerint most ő van hivatalban a főúri jog gyakorlata, az óhaj — ugymond — mindezenre mérlegelni fogja s kijelentette, hogy az ő elhatározásánál, mely a hercegprimás ő emlemtája részéről megerősítést vár, a b. gyarmati egyházi hívek kívánsága irányadó lesz.

Főispáni ebéd. A főispáni ebéd d. u. 4 órakor vette kezdetét s mintegy 120 bizottsági tag vett részt az ebéden. Az ebéd jó hangulaton folyt le. A toasztok sorát a főispán nyitotta meg, éltetvén ő felségét a királyt, a királynét és a dicsőségesen uralkodó királyi ház összes tagjait. A bizottsági tagok felállva hallgatták végig a toasztot. A második toasztot gróf Forgách Antal mondta, éltetvén a megye kitűnő főispánját gróf Gyürky Ábrahámot, kinak a megye adminisztrációja körül már is elévülhetetlen érdemei vannak. Majd Szontagh Pál gyönyörű eloquentiával éltette Scitovszky Jánost, ki mint fiatal ember egyszerre feltűnt, s ki fiatal ember léte az öregek higgadt és bölcs tanácsával bir, ki hivatalba lépve ezen megyében az údvös reformokat életbe léptetni, szigorával a jó rendet feltartani és a visszaéléseket bölcs előrelátással és erőley ellenőrzéssel megakadályozni. E beszédet zajos éljenzés követte. Nagy figyelemmel hallgattak végig Polaszy Ágost toasztja is, melyet a távozó alispánra: Madách Károlyra mondott. Ezt is hosszantartó éljenzés követte. Ezután Pajor István Huszár István, Huszár László a megyei tisztikart, Scitovszky a megyei bizottságot, Harmos Gábor gróf Forgách Antalt, Farkas Mihály a megyei tisztikart, végül pedig a főispán a jelenlévő országyűlési képviselőket éltették. A fényes ebéd fokozott jó kedélyben csak az esti órákban ért véget.

A fáklás-zene. B. Gyarmat polgársága a tisztujtás befejeztével gróf Gyürky Ábrahám főispán, Madách Károly a távozó alispán és Scitovszky János a megválasztott új alispán tiszteletére fáklás zenét rendezett. A fáklászenetet nemcsak a polgárság nagy száma, de a helybeli tűzoltó-egylet imponans fellépése tette nagyszerűvé. A menet a városbázártól indult meg esti 9 órakor s a megyeháza előtt megállapodva, Simko Frigyes helybeli evang. lelkész tartott igen talpraesott údvöszletet, elsősorban a főispánhoz, majd Madáchhoz és Scitovszkyhoz intézve azokat. A főispán, a távozó alispán és az új alispán igen szép szavakban köszönték meg a polgárság tüntető figyelmét, s Madách Károly kifejezte azt, hogy habár hivatalos minőségben távozik is innen, de azért — ugymond — az őnk szíri közölt kívánsók társadalmi uton közre működni megynék és a székváros felvirágzására.

Tolmács, december 19.

A „Nógrádi-Lapok“ 43 ik számában olvasva Luka Gusztáv t. barátom „a napi sajtó“ című cikkét, színtén sajnáltam, hogy arra azonnal nem válaszolhattam, mert egy baleset folytán, a megyei gazd. egyesületnek december 1-én tartott igazg. választmányi gyűlésében részt nem vehetvén, ennek a nógrádi járási gazdakörben fölmerült anyagi segélyezés kérdésére hozott határozatával csak most, az egyesületi értesítőnek legutóbb kiadott 7 ik számában ismerkedtem meg.

Időközben a „Nógrádi Lapok“ 50 ik számában Laszkáry Gyula t. barátom válasza jelent meg, melyre vonatkozólag kijelentem, hogy az abban foglalt nézeteket, úgy a napi sajtót, mint a gazdasági társulást illetőleg teljes mértékben osztom; én tehát Luka Gusztáv t. barátom cikkének a napi sajtóra vonatkozó részét egészen mellőzve, minket gazdákat legközelebb érdeklő gazdasági társulásához kívánok rövidem hozzászólni.

Megyneknek annyira különböző gazdasági érdekeit centralizálni nem lehet; a megyei egyesületet a ki a járásokat a gazdakörök megalakulására több ízben felhívta, és a ki a közügyek érdekében fáradozik, ezzel vádolni nem is lehet; de szükségesnek tartom a gazdasági együletet én is mint oly közegot, mely a kormány és a gazdakörök között a kapcsolatot képezi, a melyben az egyes vidékek érdekekviselete összpontosul, mely a nagy és középbirtokos osztály által szellemileg és anyagilag támogatva, tekintélyenél fogva leginkább hivatalban van gazdasági misseriánkat, ha nem is végleg megszüntetni, de legalább is helyzetünkön javítani.

Ezen nemcs ezt azonban a járási gazdasági körök nélkül elérni igen nehéz lenne, mert ezen vidéki gazdasági társulás van hivatalban a helyi érdekeket fel fogni, és azokat a központi egyesületben érvényre emelni a helybeli bajokat fölírni és azok orvoslását sürgetni. A körök vannak hivatalban továbbá a központi egyesület határozatainak végrehajtására és speciális esetekben javaslatok előterjesztésére. — Ők vannak hivatalban a kis gazdák gazdasági értelmiségének eme-

lésére, gazdaságaik üzemének javítására, mert a kis gazdák a körrel könnyebben érintkezhetnek mint a központtal, és ezeknek helyzete első sorban támogatást igényel.

Ebből kifolyólag a gazdakörök működése csak úgy műtathat fel eredményt, ha a központi egyesület által nemcsak azellemileg, de anyagilag is támogatva tik; az anyagi segélyezés tehát nemcsak azért szükséges és elkerülhetetlen, hogy a kör tevékenységét fokozhassa és a közügy terén nagyobb buzgóságot ki fejthessen, de azért sem tagadható az meg, mert az anyagi segélyben találom fel a megye többi járásában a gazdasági körök megalakulásának előmozdítását, sőt az egyesületnek is gyarapodását és erősülését, ha az anyagi segélyezés a körök tagjainak számához és tevékenységéhez képest állapittatik meg.

Erre az álláspontra helyezkedett a nógrádi járási gazdasági kör, midőn az anyagi segélyezést a központi egyesületnél már két ízben sürgette; ez a segélynek föltétlen megadását el nem fogadta, mert a jövedelem szétforgácsolása az egyesületi tevékenység kárára vezetne; hajlandó ugyan a választmány — így szól a jegyzőkönyv — a kört segélyezni, sőt óhajja, hogy egyes műveletek keresztülvitelére tervezetet dolgozzon ki, és azt a választmánynak az évi költség előirányzat megállapítása előtt torjessze be.

Nem hiszem, hogy a választmány tagjai be ne látnak az anyagi segélyezés szükségességét, mert kérdést sem szenved, hogy a körök működése egy bizonyos meghatározott jövedelem nélkül csak szűk korlátok között mozoghat; még oly helyiséggel sem rendelkezik Rétságon, hol gyűléseit tarthatná, a meghívók szétküldése is mindig nehézséggel jár, azok nem jutnak kellő időben a tagok kezéhez, s e miatt gyűléseink gyakran néptelenek.

Meggyőződésom, hogy a választmány határozata a megyei egyesületnek jelenleg még csekély anyagi erejéből indul ki; ha tehát gazdátársaink saját és a közügy érdekében központi egyesületünk támogatására vállaltva, úgy szellemileg mint anyagilag közreműködneek, mezőgazdaságunk, úgy állattenyésztésünk rövid idő alatt nagyszerű lendületet nyerne; ezen állításom helyességét számtalan példa igazolja.

A társadalmi institutiók alapja a társadalmi hozzájárulás; ennek éltető eleme az egyesek lelkes közreműködése és csatlakozása a társulathoz; ha tehát az egyesek visszavonulnak a küzdterről, minden társadalmi alkotásnak fel kell oszlani; ezen oknál fogva én is örömmel fogom üdvözlöni Luka Gusztáv t. barátomat, a midőn a gazdasági közügy terén működők sorába lép, és higgye el, hogy ezen működés minden érdektől ment.

111 é s Ő d o n.

Nyílt levél Laszkáry Gyula úrnak.

Válaszodat, mely egy lépés a közügyek iránti érdeklődés terén, köszönöm és elismeréssel olvastam; habár megnyugtató tudomásul még nem vehetem, mert: 1-szor. Éppen mint megyei és nem parlamentaris ember el nem ismerhetem, hogy pártok létezése személyes kérdésen kívül szükséges, vagy csak kompatibilis volna is a közjóval, mert dologi kérdésekben, midőn a j o b b nak megvitatása és alkalmazása forog szóban, ennek pártkérdésé tétele az abnormis helyzetnek kritériuma.

2-szor. Nem tagadom a napilapok kérdésében a pártlapoknak bizonyos korlátok közti létjogát, de határozottan vitatom visezárléseik jogosultságát, melyek által eseményeket vagy egészen elhallgatva, vagy elferdítve, felforgatják a közönség r és a lap s o l g a közötti viszonyt, midőn maguknak a kolompus trű, a közönségnek pedig a birkasapát szeropét negélezzik. Hogy pedig egyetlen egy pártatlan vagyis pártok feletti lap nálunk nem létezik, az kétségkívül állapola ink ferdeségének bizonyítványa.

3-szor. Ha jobbnak tartod mindjárt ki nem mondani az általam főknak nevezett vidéki egyletek függetlenségét, — de megelőzve a főkegylet tagjainak övdijait a megyeitől igénybe venni, ez ellen semmi kifogásom. Csak hogy ezen esetben constatálni kénytelen vagyok, hogy te ezen elgyengültléssel küzdő beteg irányában csak éppen oly létróvidű gyógysezer tömődéses körzéslész vagy mint én, és ha nem is volna, még sem tartóztatva ily csekély eltérés azonnal — a mint külön gazdaságot nyit — a főkegyletet lépni, még kevésbbé pedig résztvenni baráti összejöveteleikben, ha azok határnapjáról tudomást nyerek.

Végre 4-szor. Megnyugtató tudomásul még azért sem vehetem kedves válaszatod, mert a dolognak politikus és leglényegesebb oldalát mellőzted, és ezért baráti üdvözlöte mellett még ezt is remélli P. Szántón, 1883. december 19-én.

L u k a G u s z t á v.

H i r o k.

Boldog ünnepeket kívánunk t. olvasóinknak.

Személyi hírek. Gr. Gyürky Ábrahám főispán a székvárosba még december 16-án este 5 órakor érkezett, hol másnap a tisztelgéseket fogadta, ugyanaznap érkeztek hozzá a pályázati kérvények is, melyeket

maga személyesen átvizsgált. Részt vett a vasúti conferentián, 18-án pedig a tisztujtói közgyűlést vezette. A székvárosból Scitovszky Jánossal csak f. hó 20-án reggel 9 órakor távozott. Országyűlési képviselőink közül a közgyűlésen jelen voltak: Beniczky Gyula, Gr. Forgách Antal, Polaszy Ágost és Szontagh Pál. A közgyűlésen 293 igazolt bizottsági tag közül 248 bizottsági tag vett részt.

Hymen R e n n e r l e t v á n ipolyági tanító mult napokban jegyezte el a kedves és szöndü V a d a s E t e l k á t B. Gyarmaton.

A január 12-ki bála sikerült az iparos ifjusági egyesület küldöttségének bálianyál ismét Szerémy G á b o r n é ő nagyságát megnyerni; szerencsés omennek tartjuk ezt úgy a kiűzött jótékonyági cél, mint nemkülönben a táncszigalom díszére nézve is. A meghívók ezen a héten küldetnek szét; tombola-nyeremény tárgyak pedig már előlegesen öröndetes mennyiségben jelentettek be. Ki is ne pártolna közvetve vagy közvetlenül ily údvös célt!

Az újévi üdvözlések megváltási ivoit is buzgókodva közzik immár Opitz Károly és Filler Lajos városi tanácsos urak, s remélhetőleg az első fakiosztás a városi szegények között már karácsony estéjén eszközölhető lesz. A belügyminiszter úr, mint minden évben, úgy az idén is körrendeletet bocsájtott ki, — melyben meghagyja a törvényhatóságok és az azok hatáskörébe eső testületeknek, hogy az újévi közönlések megváltási jövedelmeit mindenütt a jótékony nő-egyletek céljainak előmozdítására adják át.

Az év. esperességi rendkívüli gyűlés Losonczon e hó 20-án tartott meg, mely alkalommal az esperességi tisztviselők erősítettek meg, a Wladár János sámbonházi lelkész botrány ügye tárgyalatott.

Scitovszky János a b. gyarmati fiók-verekezeset egyeletnek 25 frtot adományozott oly célból, hogy azt a helybeli szegény gyermekek javára fordítsa.

A vasúti 12-es bizottság Gr. Gyürky Ábrahám főispán elnökele alatt december hó 17-én ülést tartott melyen az 50 es bizottság alakittatott meg, s az aláírás és előjegyzés iránti intézkedések megtétettek. — Ez alkalommal a bizottság jogi képviselőjéül Kövy Tivadar ügyvéd választatott meg.

A helybeli kisedővóban ma este felé állitják fel a kis gyermekek karácsonyfáját.

Bodnár István úr az „Önkormányzati rendszer és a parlamenti felelős kormány“ című tanulmányát, az 1883. évi megyei választások emlékére kis rőpirat alakjában kiadván, ajánljuk azt az önkormányzat barátainak és ellenzőinek különös figyelmébe. Kaptható Sződi Mór b. gyarmati könyvkereskedésében. Ára 10 kr.

Megrendítő esemény történt Budapesten e hó 17-én. Ugyanis Makovinyi Ernő, államépítészeti mérnök, ki megyénkbeli Fekete Mariskát, Fekete László szalmatercsi birtokos leányát 8 hónappal ezelőtt vette nőül, lakásán föbe lötte magát. Az öngyilkosság indokait a házassági vizsályt constatálták, mely a férj és feleség közt már néhány hónap óta gyökeret vett. — Itt mindenki ószinte fájdalommal vette a fiatal tehetőség és alig 30 éves ember kinos kimúltát. Temetése f. hó 19-én ment végbe. A gyászlap édesanyja és neje nevében bocsáttatott ki.

Vettük a következő gyászlapot: Gróf Cebrián László, cs. kir. kamarás, saját, úgy neje születési báró Révay Roza csillagkeresztes hölgynek, valamint Mária, István és Róza gyermekei és az özvegy rokonság nevében szomorodott szível jelenti néhai Gróf Cebrián Ferencz özvegyének születési báró Erggelett Mária Dorottyanak folyó hó 12-én estveli 6 órakor bosszan betegség után életének 56 ik évében történt gyors kimúltát. A boldogult hült tetemei folyó hó 15-én d. e. 10 órakor a főleki sirkortbe fognak örök nyugalomra tetetni. Fülel. 1883. december hó 12-én. Áldás langien porai felött!

Halálhír. Molnár István 17 éves matróz, ki születési látogatására jött B. Gyarmatra, itt f. hó 13-án elhalálozott s 15-én eltemettetett.

Tisztelettel kérjük fel mindazokat, kik e lap előfizetési díjával hátrálékban vannak, hogy ez összeget a kiadóhivatalnak újévig bekdüldjék. Valamint kérjük t olvasóinkat, hogy lapunk 48 ik számához mellékelt aláírási ivatek a nyomtatandó példányok meghatározása végett szintén bekdüldeni sziveskedjenek.

Irodalom.

A „Kitartás“ című s független irányú képes politikai napilap eddig megjelent számaiból arról győződöttünk meg, hogy annak tartalma érdekességben jóval túlszárnyalja a többi képes politikai napilapokat. A „Kitartás“ szerkesztője Brankovics György városunk szűllött, ki a „Budapest“ szerkesztéséről lemondott, s a „Kitartás“ saját kiadása s szerkesztése mellett megindította. A lap mellé a legjelesebb erők sorakoztak munkatársakul s így semmi kétséget sem szenved, hogy az folytonosan a legérdekesebb tartalommal fog megjelenni. — A „Kitartás“ előfizetési ára egy évre 12 frt, fél évre 6 frt, negyedévre 3 frt s egy óra 1 frt. — Az előfizetési pénzek a „Kitartás“ kiadóhivatalába Budapestre, IV. ker. rostély utca, Károlykaszárnya 24 sz. alá küldendők. — Ajánljuk e lapot t. olvasó közönségünk figyelmébe s pártfogásába.

A „Képes Central Lapok“ legújabbban megjelent 12-ik számának tartalma: Özevgy menyasszony; elbeszélés, írta Halasy Béla. (folyt. köv.) — Ilon könyve; költemény, írta Bosán Ede. — Fejedelem és Fra Diavolo; elbeszélés, írta Jókai Mór. (vége.) — Az átok; ó-kori regé, írta Buday Etel. (vége köv.) — A bün világa; egy rendőr nézetel. — Egy begedű; novella Vichert Ernőtol, fordította Varga János. (folyt. köv.) — Heti tárcza; Jókai né jubileuma, írta kg. — Jókai-Laborfalvi Rónának művészi pályája ötven éves emlékünnepe; költemény, írta Komocay József.

— Az eltemetett gyűrd; elbeszélés, írta Jakab Ödön. — Viszont látás (Székesszékessé); költemény, írta Szentirmay György. Kép-magyarok — Mindenféle. Képeink: Judit Anna. — Új-Britanniai emberek — Erdélyi látvány. Melléklet: „Az önsz” című regény 181—176 oldal. A boríték: Heti naptár. — Sakk-talány. — Szám-talány. — Szám-rejtély. — Talányok megfejtése. — Magyejtők névsora. — A kis lutri hússal. — Hirdetések. Előzetes: Málna Vilmosnál, Budapest, IV. ker. papnövelede utca 8. sz. Egész évre 6 frt, fél évre 3 frt, negyed évre 1 frt 50 kr. Ajánljuk a lapot t. olvasóinknak.

(Gróf Széchenyi István életrajza). A „Magyar Helikon” eme hiánypótló vállalat magyar nemzeti irodalmunkban, az épen most megjelent füzettel hazánk jeles Államfőirai életrajzainak közt kezdte meg. Az első helyet itt méltán gróf Széchenyi István, a legnagyobb magyar* foglalja el. Életrajzát Keregyártó Árpád jeles történetírónak írta meg. Széchenyi István a 19-ik század első felében a magyar civilizációnak legtevékenyebb tényezője, az önálló politikai irodalomnak legtevékenyebb munkása, összes átalakításunknak legfáradhatatlanabb vezetője, a néposztályok törvény előtti egyenlőségének első és legnyomatékosabb indítványozója, a magyar nyelv diplomáciai polczra emelésének legbuzgóbb szószólója és az anyagi fejlődés leghatékonyabb előmozdítója volt. Meg vagyunk róla győződve, hogy ezen csinos és kellemes kiállítású mű (ára 80 kr.) a megérdemelt pártolásban fog részesülni. A „Magyar Helikon” eddig megjelent füzetét hazánk legnagyobb, legnemesebben ársz költőjének 17 életrajzát tartalmazza. Emes életrajzok mint teljesen befejezett egész két díszes kötetben fekszenek előttünk. Egy-egy keménykötésű kötet ára 2 frt 50 kr. Határozottan állíthatjuk, hogy eme vállalat irodalmunknak egyik érezhető hiányát pótolja. A legmegelőbbben ajánljuk tehát ezen, főleg az ifjúságnak igényeit szeme előtt tartó vállalatot mindazon t. olvasóinknak, kik a közeledő karácsonyi ünnepek alkalmából hazánk serdülő nemzedékének komolyságra serkentő olvasmányul kedveskedni akarnak. A mű vagy közvetlenül Stampfel Károly királyi udvari könyvkereskedése utján Pozsonyban, vagy bármely hazai könyvkereskedés utján kapható.

Új zeneművek. Táboraszy és Parsch nemzeti zeneműkereskedésben megjelent jeles dalköltőnk Szentirmay Elemértől „Piros róza”, „fehér róza” két kedvelt dal, énekhangra zongorakísérettel. Ára 80 kr.

Uj Nagel Ottó könyvkereskedésében Budapest a nemzeti színház bérházában, megjelent a magyar Általános levelező 9-ik füzet, szerkesztéi Knorr Alajos. E füzetben folytatja a szerző a kereskedelmi levelek ismertetését, nevezetesen közli a pénzküldés és behajtásra vonatkozó leveleket, a hitel és váltó ügyekben, leveleket és a hitel és védjegyekre vonatkozó leveleket, ezeket

tán ismerteti a fuvarleveleket, rakjegyeket, és értekezik a váltó levelekről, azok kelleiről és nemeiről, egyezsersmind kellő számú nemcsak magyar, de német, francia és angol példákat is hoz. Aztán áttér a levelek (Billet) és levelezőlapok ismertetésére, mind kétféleképp számos példákat is közöl. Ezt követve értekezik a táviratokról, ismerteti a táviratok különböző nemelt, a táviratok kelleit, a távirási jeleket; közli azon szabályokat, melyek a táviratok czímzésére, a táviratok szövegzésére vonatkoznak, és egyezsersmind távirati mintákat is közöl. Végre értekezik a hirdetések, azok különböző nemeiről, és felvilágosítást a családi viszonyokra vonatkozó hirdetési példákat hoz. E tartalmas füzet ára 30 kr. Ugyanezen szerzőtől és kiadónál megjelent Öngyűrd közhazsnu című mű füzetekben, felkötetekben és egy kötetben is kapható.

1000 magyar népdal zongorára alkalmazva! A „Magyar Dal Album”, mely a magyar népdalok egyetemes gyűjteménye, 1884-ik januártól kezdve, ismét megjelenik havi füzetekben. Ez lesz az ötödik kötet, mely a 801—1000 számú dallamokat tartalmazza zongorára alkalmazva. Nemzeti dalaink ezen egyedüli népszerű kiadása a külföldön is sok ezer és ezer példányban van elterjedve, hazánkban pedig majdnem minden magyar értelmű zenekedvelőnek hangjegytárában feltalálható. Bővebb ajánlást tehát fölöslegesnek tartjuk. Az 1884. évi folyam (vagyis az ötödik kötet) ismét 10, havonkénti füzetben jelenik meg, melyek egyenkint 20, tehát összesen 200 magyar népdallamot foglalnak magukban zongorára alkalmazva. Előzetési ára egy évre (10 füzetre): 1 frt 20 kr, fél évre (5 füzetre): 90 kr, egyes füzet ára 25 kr. — beleértve a füzetek bérmentes beküldését is. Előzetések legzélszerűbben postautalványon a „Magyar Dal-Album” kiadó-hivatalához Győrbe intézendők.

Felolós szerkesztő:

Horváth Danó.

Lekár József gácsi lakos 33-ik számú, a belpiaczon lévő emeletes házában három lakosztály újtól haszonbérbe kiadó, esetleg az egész épület szabadkézből örök áron eladó.

Az alulírott, Losoncban felállított gépgyáramban és részöntődben elfogadok mindenféle javításokat, u. m. gőzgép-, gőzkatlan-, locomobil- és cséplőgépeket; továbbá készítek mindennemű kutak-, fűzők- és vízvezetéseket; hid-, tizedes- és százas-mérlegeket; mindenféle mezőgazdasági gépeket, rezőtest, esztorgályos- és kazán-kovács munkákat, üvegformákat, metszvénytáblákat, s egyáltalában minden eszaktmába vágó munkákat a leg-rövidebb idő alatt és a legolcsóbb árak mellett.

Drahotsky Vilmos.

10-9

I bármilyen költés, netes légi, rekedés, hurut, nyakfájás, meg-hűlés, fűd- és gőg-bajban szenved, ajánlom saját készítményű codel-nes moha-nővény czukorkáimat. Ezen kellemes ízű zselekek, bármily mennyiségben fogyasztva, emésztési zavart nem idéznek elő. Ajánlom továbbá gyengédeknek, ver-szegényeknek és idős belegeknek egyenesen Malagaból hozott 1888. évi malaga-boromat. Egy palack ára 1, 2 és 4 frt. Egyezsersmind értesítem a t. cz. közön-séget, hogy a gyógytárt minden keresetebb gyógyszer-különlegességgel és a legfinomabb illatszerekkel különösen ellátam. Becsés pártfogásukat kéri: Herepey Károly gyógyszerész, „Magyar korendhoz” címzett gyógyszer-barlój 10-9 Balassa-Gyarmaton. Codeines moha-nővény cukorkák. Hra-béczy Imre gyógyszerárában Rétság-on is kaphatók.

Mindenféle karácsonyi és újévi ajándékok mindkét nemű gyermekek és felnőttek számára, különösen gyermekjátékszerek a legnagyobb választékban és jutányos árakon kaphatók GANSEL JÓZSEF divatárak és játékszerek kereskedésében BALASSA-GYARMATON, a „Takarekpénztár” áttellenében.

Haszonbérlet. A hont Apáti közbirtokossági korcsmál-tatási jog, lakással vagy anélkül, folyó évi december 1-től több évre bérbe adandó. Értekezhetni Fiala József közbirtokossági felügyelőnél, Apátibán 3-3

Arverási hirdetmény. A szécsényi kir. jbiróság mint tlkvi hatóság közhírre teszi, hogy a b-gyarmati takaré és hitelintézet végrehajtónak Ispán Elek végrehajtást szenned elleni 150 frt tőkekövetés és járulé-kai iránti végrehajtási úgrében a b-gyarmati kir. tizek il'etve szécsényi kir. jbiróság területén lévő Lőcz községben fekvő és ezen község 3. sz. tlkvi ívébe A. I. I. sorzám alatt bejegyzett ház bel-telekből alperes Ispán Elek 1. részben illető jutalékra 197 frt 50 krajczar, továbbá az I. 2-14 alatti 2. telekből szintén alper-es 1. részbeni jutalékra 593 frt, végre a f. 1-2 alatti hegybér földékből ugyancsak öt 1/2 részben illető jutalékra az Arverést 106 forintban ezennel megállapított kiküldési árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1884. évi január hó 23-ik napján délelőtti 10 órákor Lőcz község házánál megtartandó nyil-vaos Arverésen a megállapított kiküldési áron alul is eladatni fognak. Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becslésának 10%-át vagyis az ennek megfelelő összeget készpénzben vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3331. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt ovadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánat-duk-nak a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű el-ismervényt átszolgáltatni. Kelt Szécsényben a kir. jbiróság mint tlkvi hatóságnál 1883. évi okt. 13. Zsivora, kir. jbró.

Bolt-helyiség bérbeadása. A Kis-Tabán utcában, a volt Baintner-házban, hol jelenleg a borbély s fodrász üz-lethelyiség van, 1884. évi január hó 1-től ha-szonbérbe adatik. Feltételek alúlirott háztulajdonosnál meg-tudhatók. 3-2 Kohn Adolf.

Legolcsóbb sorsjegy. MAGYAR VÖRÖSKERESZT-EGYLET SORSJEGYEI 1890-ig évenként 3 húzás nagy nyereményekkel. 1884-ben három főnyeremény, mindegyik 50,000 forinttal. A legkisebb nyeremény 6 forinttól 10 forintig emelkedik. EZEN SORSJEGYEK KAPHATÓK A magyar leszámítoló- és pénzváltó-banknál Budapesten 4-3 valamint minden bank- és váltóháznál az országban.